

Formands Tilladelse oplæse det: „Men dette er givet, at de Mænd, der tale om Husdyravlen, og som ikke anerkende Avlscenterrens Betydning, have kun et rent overfladisk Kendskab til de anvendte Avlsmetoder og deres Virkning, og at de, der ikke kunne se, at der netop i Maaden, hvorpaa Avlscenterbevillingen benyttes, ligger en Tendens til Udvikling, Fremskridt, i Modsatning til Stagnation, ikke have sat sig ind i Forholdene“. Jeg adresserer denne Udtalelse til Kommissionen, for den maa aabenbart ikke efter Statskonsulentens Mening have sat sig ind i Forholdene, da den nu frafalder Bevillingen. Dette er dog ikke min Mening. Men selv om den Begrænsning, som nu er foreslaaet — Kommissionen har jo foreslaaet 40,000 Kr., Landbrugsministeren har sat det ned til 25,000 — vil jeg dog ikke kunne gaa med til denne Bevilling. Jeg tror, vi rent skulle stryge denne Avlscenterbevilling, og skal der saa være en Konkurrence, og skal der være Brug for nogle Penge i det Øjemed, saa kan man jo tage dem fra den Post, som er foreslaaet i § 1 under Nr. 16 til Foranstaltninger til Fremme af den almindelige Avl, Foranstaltninger, som ikke falde ind under, hvad der i øvrigt er kommet ind i Lovforslaget. Der var jo en lignende Bestemmelse i § 9 i Loven af 1887, hvor der var bevilget 50,000 Kr. Det er denne Bestemmelse, der har haft saa overordentlig stor Betydning for hele den Udvikling, som siden har fundet Sted, og det er den Bestemmelse, der fik en Udvidelse i 1893. Jeg er derfor glad ved, at der ogsaa i det foreliggende Lovforslag bliver Plads til Tilskud til andre Formaal, som bevislig ere til Gavn for Husdyravlen og Husdyrbruget. Kunde vi blive enige om at lade Bevillingen her til Avlscenter og Tilskuddet til Hesteopdrætningsanstalter fare, havde jeg i og for sig ikke noget imod, at vi forøgede Bevillingen her til andre Formaal. . . . (N. Jensen: Hvilke?) . . . For Eksempel Hesteopdrætningsanstalter, hvis det ærede Medlem og andre oprette saadanne, og det viser sig, at de fyldestgøre det Formaal, som de bør fyldestgøre: at gavne den almindelige Avl.

Der kunde maaske nu, da Bevillingerne til Avlscenterne ligesom ere paa Falde-rebet, være Anledning til at kaste et Blik tilbage og se, hvordan disse Midler ere blevne administrerede. Efter Oplysninger, som i Fjor blevne givne af den daværende Landbrugsminister, viser det sig, at der i 1898—99 blev benyttet 15,229 Kr. 35 Ø. til Konkurrence og til Ministeriets Bedøm-

melsesudvalg 2,000 Kr., altsaa i alt 17,229 Kr. 35 Ø. I 1899—1900 er der brugt til Trykning af de provinsielle Beretninger 3,469 Kr. og til Konkurrence 18,000 Kr. Endvidere et Beløb til Trykning af de endelige Beretninger, som vare meget store; der er ikke angivet, hvor meget det beløber sig til, jeg har anslaaet det til 4,000 Kr. og kommer derved til, at Konkurrencen i 1899—1900 har kostet 25,459 Kr. 38 Ø. I 1900—1901 har Udgiften ved Kontrollen med præmierede Besætninger været 10,000 Kr. og til Konkurrencen 18,000 Kr. I de 3 Aar, der nu ere forløbne, er der altsaa efter Landbrugsministerens Opgørelse i alt brugt til Konkurrence et Beløb af 70,699 Kr. 76 Ø. Se vi paa, hvad der er uddelt til Præmier i samme Tid, er der i 1899—1900 uddelt 29,100 Kr. og 1900—1901 det samme Beløb, i alt altsaa 58,200 Kr. Man ser altsaa, at for at faa disse 58,200 Kr. uddelte til Præmier er der brugt et Beløb af 70,699 Kr. 76 Ø. Det er en god Rekord, der er slaaet her. Nu skal jeg indrømme, at Forholdet bliver ikke slet saa grelt, naar vi komme til Slutningen, fordi der jo vil falde nogle Præmier ved Slutningen uden tilsvarende Konkurrence og altsaa uden tilsvarende Udgifter dertil.

Nej, lad os komme ind i et mere sundt Spor, lad os, som jeg har nævnt, støtte vore Kvægavlforeninger og vore Kontrollforeninger rigeligt, og lad os samles, baade store og smaa Landmænd ved Dyrskuerne, med vort Kvæg, saa skal der gennem denne Konkurrence nok af Befolkningen blive udpeget Avlscenterer. Naar vi nu have faaet udpeget Avlscenterer i Henhold til den nuværende Bevilling, ønsker jeg at slaa fast, at det er ikke Bevillingerne, som have skabt Avlscenterne. De vare skabte i Forvejen og anerkendte af Befolkningen.

I § 21 have vi en Bevilling til Avlscenterer for Svin. Heller ikke den er jeg begejstret for, men jeg vil indrømme, at efter det Spor, vor Svineavl er kommen ind i, er det vistnok vanskeligt for Øjeblikket at ophæve denne Bevilling. Vi bliver vist nødt til paa dette Omraade at lade den Mørkebergske Teori afklares. For mig staar det saaledes, at disse Avlscenterer for Svinenes Vedkommende i Virkeligheden kun fører til en March paa Stedet, men jeg indrømmer samtidig, at der klæber ikke slet saa store Ulemper i andre Retninger ved Svineavlscentrenene, som der har klæbet ved Kvægavlscentrenene, fordi det jo er ulige lettere at lægge nogle Grise til end at lægge nogle Tyre til. Det